

Til klimakonference i Denver

Af Bjarne Siewertsen, kommunikationschef, DMI. bsi@dmidk

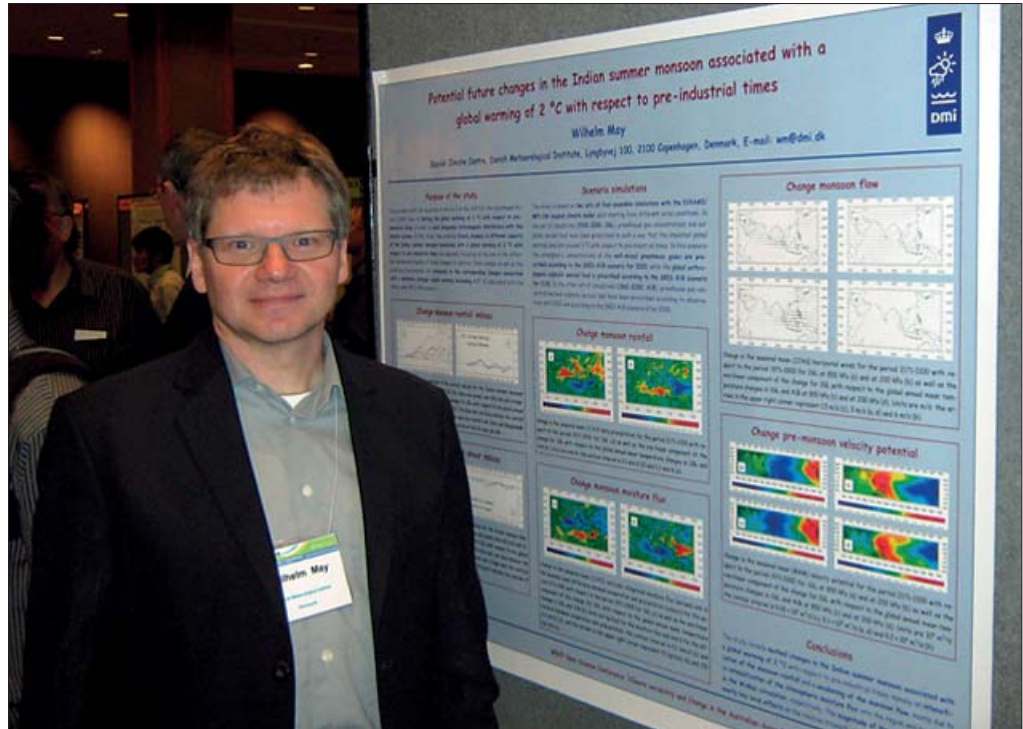
■ I oktober måned fulgte jeg tre klimaforskere fra DMI til en stor klimakonference i Denver, Colorado – den såkaldte WCRP Open Science Conference. Den foregår under paraplyen World Climate Research Programme. Her mødtes 1836 klimaforskere for at vurdere klimavidenskaben som den er lige nu. Det skal gerne skal producere en af grundpillerne til klimapanelet IPCC's kommende 5. hovedrapport. Derudover er planen at identificere muligheder og udfordringer i vejrobservationer, klimamodeller og -analyser for bedre at forstå og forudsige udviklingen af Jordens klima med dertil hørende ekstremt vejr, give mulighed for diskussion mellem disciplinerne for at øge forståelsen af Jorden som et system og sidst, men ikke mindst, at sætte fokus på forskning, der støtter det ønske om brugnære klimatjenester, som FN fremsatte på World Climate Conference III i 2009.

Masser af topmodeller

Klimakonferencen i Denver er speciel, fordi den (næsten) udelukkende er en forskerkonference. Der er (næsten) ikke nogen politikere og ingen politisk dagsorden.

Et af de emner, der diskuteres meget, er CMIP5, som er et samarbejde mellem en række klimamodelgrupper fra hele verden. De forsøger at vurdere nogle af de mekanismer, som medvirker til, at de forskellige gruppers modeller giver lidt forskellige resultater. Derudover undersøger de, hvordan klimaet lader sig forudsige på tiårsskala og sidst prøver de at bestemme, hvorfor modeller med ens input og fælles begrænsninger giver forskellige resultater.

»Nu lyder det måske som om, at de forskellige modeller alle sammen giver helt forskellige resultater. Det er ingenlunde tilfældet,« siger forskningsleder

Wilhelm May fra DMI foran sin presentation, som viser, at regnen i den indiske sommermonsun bliver betydeligt mere intens i et varmere klima allerede ved en global temperaturstigning på 2 °C.

ved Danmarks Klimacenter Jens Hesselbjerg Christensen. »Faktisk er de forbavsende enige. Men der er forskelle – særligt når vi begynder at kigge dem efter i sømmene. Og det er netop, hvad CMIP5-projektet går ud på.«

Kollega Shuting Yang stemmer i:

»CMIP5-projektet er meget lovende, og har allerede på dette tidlige tidspunkt produceret bedre resultater end tidligere omkring de ændringer, vi observerer i havis, havniveau og endda regioner som Afrika og Amazonas.«

De tre DMI-forskere er enige om, at CMIP5-projektet øger sikkerheden i de udtalelser, der kommer i IPCC's 5. vurderingsrapport, som er planlagt til 2013-2014.

Et af de steder, hvor CMIP5-samarbejdet virkelig har rykket, er på forståelsen af havisen i Arktis, fortæller de tre forskere. I

tidligere samarbejder af samme slags har det været svært at få modellerne til at simulere den nuværende udvikling af havisen i den arktiske sommer.

»Tidligere kunne modellerne ikke slippe af med sommerisen i samme tempo, som vi rent faktisk observerer i Arktis. Og før vi modellerer fremtidens klima, skal fysikken i modellerne præcist beskrive det klima, som vi kan se og har observeret,« siger Jens Hesselbjerg Christensen.

Er det vores egen skyld?

Et andet stort emne på konferencen var begrebet *attribution*. Her søger forskerne svaret på, hvor stor en del af bestemte vejrhændelser, der kan tilskrives den menneskeskabte del af den globale opvarmning – eller med andre ord: hvor meget vi selv er skyld i.

Et spørgsmål som offentligheden og politikerne ofte stiller, når en by eller et område har været

udsat for ekstremt vejr som tørke, storm eller skybrud, er nemlig: Jamen skyldes det her så den globale opvarmning?

»Og svaret er ikke nemt,« siger Jens Hesselbjerg Christensen. »Vi forskere har jo tidligere sagt, at man ikke kan sige noget om klimaet på baggrund af én vejrhændelse. Nu er det efterhånden blevet en sandhed med modifikationer. Det har i flere tilfælde være muligt for nogle af vores udenlandske kolleger at sandsynliggøre, at enkelthændelser ikke udviklede sig som de gjorde uden menneskeskabt global opvarmning. Et eksempel, som de har arbejdet på i England, er hede-bølgen i Europa i 2003. Den var sandsynligvis ikke blevet så voldsom, hvis ikke vores udledninger havde været en faktor.«

En lang stribe af foredrag om emnet antyder, at denne type analyser vil blive mere almindelige i nær fremtid. ■